

Denizyolları ve Akay işletmelerile fabrika ve havuzlar idareleri memur ve müstahdemleri tekaüd kanunu

(Resmî Gazete ile neşir ve ilânı : 27/II/1937 - Sayı : 3541)

No.
3137

Kabul tarihi
15 - II - 1937

Fasıl : 1

Umumî hükümler

BİRİNCİ MADDE — Denizyolları ve Akay işletmelerile fabrika ve havuzlar müdürlüklerinin sicilde mukayyed daimî memurları ve gemi adamları için bir Tekaüd sandığı kurulmuştur. Bunlara ve bunların dul ve yetimlerine bağlanacak aylıklar veya verilecek tazminat bu kanun hükümlerine göre hesap olunur.

Devlet Reisine aid deniz vasıtalarında daimî ve müseccel olarak müstahdem bulunanlar Denizyolları ve Akay idareleri müstahdemleri gibi bu kanun hükmüne tâbidirler.

İKİNCİ MADDE — Sandık, hükmî şahsiyeti haiz olup İktisad vekilliğinin nezaret ve murakabesi altında bir idare heyeti tarafından idare olunur.

ÜÇÜNCÜ MADDE — İdare heyeti; ikisi Denizyolları işletmesi, ikisi Akay işletmesi, biri Fabrika ve havuzlar müdürlüğü seflerinden olmak üzere kendi müdürlüklerince seçilip memuriyetleri İktisad vekilliğince tasdik edilecek beş aza ile ismi geçen işletme ve idare müdürlerinden İktisad vekilliğince seçilecek bir başkan-dan teşekkül eder. Reislik ve azalık müddetleri bir senedir. Evvelkiler tekrar seçilebilirler. Başkan ve azalar parasız çalışırlar. Sandık müdürü, o bulunmadığı takdirde vekili, reyi istişarî mahiyette olmak üzere, idare heyetinin toplantılarında bulunur. İdare heyeti ayda bir defa behernehal toplanır. Lüzum görüldüğü takdirde başkanın davetile başkaca da toplanır. İdare heyetinin zabıt kâtibliğini, sandık memurlarından biri yapar. İdare heyetinin kararları İktisad vekilliğinin tasdikate tekemmül eder.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Sandığın kadro ve bütçesi müdürlükçe hazırlanarak İdare heyetince kabul edildikten sonra takvim senesi başından bir ay evvel İktisad vekilliğinin tasdikına sunulur. Sandığın senelik bilânçosu da aynı usule tâbidir. Sandık idare masraflarının ve memur aylıklarının tutarının yarısı sandıktan, yarısı da İktisad vekilliğince tayin edilecek nisbetler dairesinde sandığa iştirak eden işletme ve idareler tarafından, bunların bütçelerine bu nam altında konacak tahsistattan ödenir.

Bu sandığın katî hesabı, usulü dairesinde bu teşekküllerin umumî heyetinin tasvibine arz olunur.

BEŞİNCİ MADDE — Sandığın sermayesi ve gelirleri şunlardır:

A - Birinci maddede yazılı olanların aylıklarından her ay mecburî olarak kesilecek yüzde beş nisbetindeki aidat,

B - Yukarıdaki fıkrada yazıldığı veçhile aylıklardan her ay kesilecek yüzde beşlerin baliğ olduğu miktara muadil olarak sandığa iştirak eden işletme ve idarelerin bütçelerinden her ay verilecek meblâğ,

C - İlk hizmete alınanların tam aylıklarının dörtte biri ile terfi eden veya zamlı görenlerin ilk aylık zamları,

D - Birinci maddede yazılı olanlara verilecek ikramiyelerin yüzde beşi,

E - Birinci maddede yazılı olanların aylıklarından kesilecek para cezaları,

F - Sandığa aid paraların getireceği faiz ve müteferrik hasılat ile sair yardımlardan hâsıl olacak paralar.

2248 numaralı kanunun 15 nci maddesi mucibince Hazinece verilmesi lâzımgelen paralar bu idareler ve işletmeler tarafından varidat kaydolunur.

ALTINCI MADDE — Sandığın bütün mevcudlarıyla alacakları, Devlet emvaline mahsus hak ve rüçhanları haizdir. Mevcud parasile aidatı ve bu paraların kazandıracığı faiz ve temettüleri bir gûna vergi ve resme tâbi değildir. Sandığa girenlerin her hangi bir borçlarından dolayı sandık sermayesi haczedilemez ve hiç bir memur tekaüd sandığındaki haklarını başkasına devir veya havale edemez.

YEDİNCİ MADDE — Sandıktan bağlanacak aylıklarla verilecek tazminat evrakı aid olduğu işletme ve idarelerce tanzim olunarak Sandık idare heyetine tevdi edilir. İdare heyetinin bu bapta kararları İktisad vekillığının tasdikile katilesir.

SEKİZİNCİ MADDE — Sandık, mahkemelerde ve üçüncü şahıslara karşı müdürü tarafından temsil edilir. Sandık hukukunun müdafaası işletme ve idarelerin avukatlarına da tevdi edilebilir.

DOKUZUNCU MADDE — Sandığın müdür ve memurları, işletme ve idarelerde çalışanlara gerek bu kanunla ve gerek diğer mevzuat ile verilen haklara ve salâhiyetlere maliktirler.

ONUNCU MADDE — Aylıkların tamamı sandık tevkifatına esastır. Her hangi bir sebeble aylık eksik verilirse sandık tevkifatı tamamı üzerinden yapılır.

ON BİRİNCİ MADDE — Sandığa aile vaziyetlerini doğru olarak bildirmeyenler ve sorulacak suallere doğru cevap vermeyenler, yanlış malûmat yüzünden sandığın uğradığı zararları hükmen ödemeğe mecbur olmakla beraber Türk ceza kanununun beş yüz yirmi sekizinci maddesi mucibince cezalandırılırlar. Bu gibilerin işletme veya idarelerdeki vazifelerine de nihayet verilir.

ON İKİNCİ MADDE — İşletme ve idarelerdeki hizmeti filen üç seneyi doldurmaksızın ölüm veya malûliyetten başka her hangi bir sebeble ayrılanlara sandıktan hiç bir şey verilmez. Üç seneyi doldurduktan sonra ayrılanlara mevduatının tamamı temettüsüz olarak verilir sandıkla alâkaları kesilir.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Alehtlak ağır hapis veya beş seneden ziyade hapis cezasile yahud hırsızlık, emniyeti suiistimal, sahtekârlık, dolandırıcılık, yalan yere şahadet, yalan yere yemin, cürüm tasnii, iftira, irtikâb, irtişa ve ihtilâs suçlarından birinden dolayı altı ay veya daha ziyade hapis cezasile veya asgarî haddi bir seneden aşağı olmamak şartile mükerrer hapis cezalarını müstelzim suçlarla mahkûm olanlara hizmet müddeti her ne olursa olsun sandık için kesilen paraları faizsiz olarak verilir alâkaları kesilir.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Türk vatandaşlığını terkeden veya vatandaşlıktan ıskat edilenlere sandıktan bir şey verilmeyeceği gibi mütekaidlerinin de tekaüd aylıkları kesilir. Ancak bunların Türkiyede kalan ve Türk vatandaşlığını muhafaza eden ve bu kanuna göre aylık veya tazminat alması icab eyleyen dul ve yetimlerinin hakları mahfuzdur.

ON BEŞİNCİ MADDE — İşbu kanunda hilâfına hükmolunan ahval müstesna olmak üzere sandıktan bağlanacak aylıklar aydan aya peşin olarak verilir. Peşin verilen aylık ölüm halinde geri alınmaz.

ON ALTINCI MADDE — Her ne suretle olursa olsun tekaüd olanlarla hizmette veya tekaüd iken vefat edenlerin dul ve yetimlerine tahsis edilecek aylığın % 50 si, muamele tekemmül edinceye kadar, avans olarak verilir.

ON YEDİNCİ MADDE — Sandıkça bağlanacak tekaüd, dul ve yetim aylıkları işletme ve idarelerden verilen aylıkların nihayet bulunduğu sınıın ertesinden başlar.

ON SEKİZİNCİ MADDE — Sandıkla alâkası kesilerek işletme ve idarelerden ayrılanlar, tekrar işletme ve idareler hizmetlerine girdikleri takdirde, hukuk ve vekaib itibarile sandığa yeni dahil olanların tâbi olduğu hükümlere tâbi olurlar. Bunlardan ayrılırken sandıktan veya idareden aldıkları paraları % 5 faizile birlikte defaten ve tamamen sandığa iade edenlerin evvelki hizmet müddetleri de tekaüd hesabına ithal edilir. Hizmet müddetleri üç seneyi doldurmaksızın para almadan ayrılmış olanlardan avdet edenlerin eski hizmetleri nazara alınır ve kendilerinden ayrıca para aranmaz.

ON DOKUZUNCU MADDE — Sandık idare heyetinin ve müdür ve memurlarının vazife, salâhiyet ve mesuliyetleri, muamelâtının kontrol ve murakabesi, sandık sermayesinin nemalandırılması sureti aylıkların tahsis ve tasdikı muameleleri bir nizamname ile tayin olunur.

Fasıl : 2

Sandıkça yapılacak yardımlar

YİRMİNCİ MADDE — Sandıkça yapılacak yardımlar, aylık bağlanması veya bir defalık tazminat verilmesi şeklinde olur.

YİRMİ BİRİNCİ MADDE — Tekäüdziyade olup ta 60 yaşını bitirenlerden te-

A - Filen 30 sene hizmet etmiş olmak

B - Hizmet müddeti 20 sene ve daha mecburî tekaüde sevkedileceklerden, hizmetli olduklarını isteyenlere,

C - 65 yaşını doldurduklarından dolayı yade olanlardan vazife yüzünden olmaksızın müddetleri 20 sene ve daha fazla olanlara,

D - Hizmet müddeti 20 sene ve daha ziyade olanlardan vazife yüzünden olmaksızın malûl olanlara tahsis olunur. Bu madde hükümleri haricinde katanlardan 3 sene fazla hizmeti olup ta idarece memurun nizamnamesi mucibince vazifelerinden çıkarılanlara sandıktaki mevduatları faizile birlikte tediye olunur.

YİRMİ İKİNCİ MADDE — Tekäüd aylığına veya tazminata istihkak için esas tutulan hizmet müddeti, işbu kanunda hilâfına hüküm olan ahval müstesna olmak üzere, sureti urumiyyede işletme ve idareye intisab ve sicille kayid ile aylık alındığı tarihten başlar.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ MADDE — Tekäüd aylıkları, tekaüde sevk tarihinde alınmakta olan aylık üzerinden hesap edilir. Ancak, kendi talepleri üzerine tekaüdü icra olunanların, bu aylığı iki sene almış olmaları şarttır. Aksi takdirde aylık miktarı ve hizmet müddeti her ne olursa olsun bu aylıktan evvelki tahsise esas tutulur.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ MADDE — Bu kanunda yazılı yaşlar için işletme ve idareye girildiği zaman nüfus hüviyet cüzdanında yazılı olan yaşlar esastır. Hüviyet

cüzdanında doğduğu ay yazılı olmayaular için 1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüd kanunundaki hüküm tatbik olunur. Filî hizmetin hesabında altı ay ve ondan fazla kesirler bir sene sayılır ve altı aydan eksik müddetler nazarı itibare alınmaz.

YİRMİ BEŞİNCİ MADDE — Tekäüd aylıkları, hizmet müddetlerine göre aşağıdaki cetveldeki nisbetler dairesinde tahsis ve ita olunur:

Tekaüd edilecek memurun tekaüdüğünde esas tutulması icab eden son aylığının yüzde nisbeti	Filî hizmet müddeti
35	15
36	16
37	17
38	18
39	19
40	20
41	21
42	22
43	23
44	24
45	25
46	26
47	27
48	28
49,5	29
51	30
52,5	31
54	32
56	33
58	34
60	35 ve daha fazlası

Ancak bu kanun hükümleri içinde hesap edilecek müddete göre tahsis edilecek maaşlar Devlet demiryolları idaresinde aynı maaşı alan bir memura kendi kanunu hükümleri dairesindeki aynı müddet için hesap edilecek tekaüd maaşını geçmez.

YİRMİ ALTINCI MADDE — Dul ve yetim aylıkları, hizmet müddetleri on beş seneyi doldurduktan sonra veya sandıktan kendisine tekaüd aylığı bağlandıktan sonra ölen muvazzaf ve mütekaidlerin ve hizmet müddetleri her ne olursa olsun vazife başında ve sırf vazife yüzünden ileri gelmiş bir sebeble ölenlerin dul kalan karılarıyla yetimlerine veya muhtaç kocalarına ve muhtaç ana ve babalarına ve keza 14 ncü maddenin 2 nci fıkrası mucibince hizmet müddeti yirmi sene ve daha fazla ise Türk vatandaşlığını terk veya bu hakkı iskat edilenlerin Türk vatandaşlığını muhafaza eden karı ve çocuklarına veya muhtaç kocalarına ve muhtaç ana ve babalarına tahsis olunur. Yetim aylığı, ölüm esnasında hâmile olan karının sonradan doğuracağı çocuğa da verilir.

YİRMİ YEDİNCİ MADDE — Hizmette iken ölenin ölüm tarihinde almağa müstahak olduğu, sandıktan kendisine aylık bağlandıktan sonra ölenin almakta ol-

duğu tekaüd aylığının % 50 si dul kalan karıya veya muhtaç kocaya, kaydi hayat şartile, dul maaşı olarak bağlanır.

YIRMİ SEKİZİNCİ MADDE — Dul karı yeniden evlenirse, dul aylığının iki buçuk senelik tutarı birden tazminat olarak verilip sandıkla alâkası kesilir. Altmış yaşını doldurduktan veya tekaüd edildikten sonra evlenenlerin dul kalan karı veya muhtaç kocalarına dul aylığı verilmez. Malûller bu kayiddен müstesnadır. Dul kalan karı kocasından yirmi yaş daha genç ise kendisine dul aylığının yarısı verilir. Şu kadar ki, evlilik hayatı on seneden fazla temadi etmiş olanlar bu kayiddен müstesnadır.

YIRMİ DOKUZUNCU MADDE — Yetim aylıkları, hizmette iken vefat eden bir memur veya sandıktan tekaüd maaşı almakta iken ölen bir mütekaidin öz evlâdlarından 30 neu maddede yazılı yaş hadleri içinde bulunanların her birine babasının veya anasının ölümü zamanında hesaba esas olan aylık veya ücretinin % 10 u nisbetinde yetim aylığı verilir. Babasının veya anasının ölümü ile çocuklar ana ve babadan yetim kalırlarsa yetim aylığı % 15 nisbetinde tahsis olunur.

Babasının veya anasının ölümü ile % 10 nisbetinde aylık bağlanmış çocukların sonradan anası veya babası ölürse, ana ve babadan öksüz kaldıkları tarihten itibaren, aylıklarına % 5 zammedilir.

Muhtaç ana veya baba, dul ve yetimlerle veya bunlardan biri ile beraber bulunursa, dul karı veya muhtaç kocaya bağlanacak aylık veya verilecek tazminatın % 20 sini alır.

Muhtaç ana ve baba beraber bulunurlarsa, bu % 20 aralarında münasafeten taksim olunur.

Muhtaç ana veya babaya, dul ve yetimler yoksa, maaş tahsis olunamaz ve tazminat verilemez. Bunlara ölünün mevduatı faizile birlikte verilir. Bunlar da yoksa, mevduat faizile birlikte kanunî mirasçılara verilir. Hiç biri yoksa, sandığa intikal eder. Vefat tarihinden itibaren beş sene zarfında aranmayan paralar sandık lehine müruru zamana uğrar.

Hizmet müddeti ne olursa olsun, vazife başında vukua gelen kazalardan dolayı ölenlerin dul kalan karı veya muhtaç kocalarına hayatı müddetince, veya dul kalan karıya tekrar evleninceye kadar ölenin son hizmet aylığının % 30 u ve öz evlâdlarından 30 neu maddede yazılı yaş hadleri içinde bulunanların her birine % 15 şî, ana ve babadan yetim kalan çocukların her birine de % 25 i nisbetinde aylık bağlanır. Ana ve babadan yetimlik sonradan vukua gelirse, tahsis olunan aylık o tarihten itibaren % 25 nisbetine çıkarılır.

Bu suretle vazife başında vukua gelen kazalardan dolayı ölenlerin dul ve yetimlerine tahsis edilecek aylıkların yekûnu, hesaba esas olan hizmet aylığının % 60 nı geçemez.

OTUZUNCU MADDE — Yetim aylığı, çocukların on sekiz yaşını doldurduklarında kesilir. Şu kadar ki, çocuklar lisenin son sınıfında bulunuyorsa 19 yaşını bitirinceye kadar, yüksek tahsilde bulunuyorsa 25 yaşını ikmal edinceye kadar verilir. Ancak, lise tahsilini 19 yaşında bitiripte yüksek tahsile devam edenler hakkında yukarıki fıkra hükmü tatbik olunur.

OTUZ BİRİNCİ MADDE — Bir memurun ölümü ile dul ve yetimlerine verilecek aylıkların yekûnu ölen memurun vefatı zamanında alması icab eden tekaüd aylığını geçemez. Fazlası mütenasiben azaltılarak o hadde indirilir.

OTUZ İKİNCİ MADDE — Bir defaya mahsus tazminat aşağıda yazılı ahvalde verilir:

A - Hizmet müddeti yirmi seneyi doldurmadan vazife yüzünden olmaksızın malûl olanlara,

B - 60 yaşını bitirdiğinden dolayı hizmetlerinden çıkacak veya çıkarılacak olup ve fakat 20 sene filî hizmetini bitirmemiş olanlara,

C - 15 sene filî hizmetini bitirmeden ölenlerin karı ve çocuklarına veya muhtaç ana ve babalarına,

D - 14 ncü maddenin 2 nci fıkrası mucibince hizmet müddeti 15 seneyi doldurmadan Türk vatandaşlığını terkedenlerin veya hakkı ıskat edilenlerin Türk vatandaşlığını muhafaza eden karı ve çocuklarına veya muhtaç kocalarına ve muhtaç ana ve babalarına.

OTUZ ÜÇÜNCÜ MADDE — Malûliyet, 551 numaralı kanun hükümlerine göre tayin olunur. Birinci ve ikinci derece malûliyetler o kanuna merbut emraz cetvelinin birinci ve ikinci derecelerinde sayılanlardan ibarettir. Bunların haricinde kalan malûliyetler üçüncü derece sayılır. aylıkları:

OTUZ DÖRDÜNCÜ MADDE — Bir defaya mahsus tazminat, alâkadarın o tarihe kadar sandığa vermiş olduğu paraların iadesinden, ve aynı zamanda her hizmet senesine mukabil almakta olduğu son aylığı üzerinden, bir aylık nisbetinde para verilmesinden ibarettir.

Bir defaya mahsus tazminata istihkak kesbeden dul karıya veya muhtaç kocaya tazminatın yarısı ve on sekiz yaşını geçmeyen her öz evlâda, ayrıca dula isabet eden paranın beşte biri verilir. Ancak, çocukların hep birden alacakları tazminatın yekûnu, verilecek bütün tazminat yekûnunun yüzde ellisini geçemez. Ölen, dul bırakmamış ise yukarıdaki fıkra mucibince dulun hakkı olan tazminat ilâveten yetimlere taksim olunur.

OTUZ BEŞİNCİ MADDE — Vazifesini veya vazifesine muadil bir işi daimî surette yapamayacak derecede malûl olupta daha az aylıklı bir vazifeye tayini mümkün olanlar, bu son vazifeleri aylığını almakla beraber eski aylıklarıyla yenisi arasındaki fark miktarına göre sandıkça hesap edilecek tazminatı veya malûliyet aylığını da birlikte alırlar. Her iki aylığın tahsisi esnasındaki yekûnu sakatlanmadan önceki aylık miktarını geçemez. Bu tarihten itibaren sandık aidatı yeni vazifelerinin aylığı üzerinden alınır. Bilâhare bu gibilerden tekaüde sevkedilecek olanlar bu vaziyette devam eden hizmet senelerine göre son aldıkları aylık üzerinden ikinci bir tekaüd aylığına veya tazminata müstahak olurlar.

OTUZ ALTINCI MADDE — Vazife basında vukua gelen kazalardan malûl olan müstahdemlere, hizmet müddetlerine bakılmaksızın, son aldıkları aylığın yüzde yetmişini geçmemek üzere, nizamname ile tayin edilecek dereceler üzerinden malûliyet aylığı tahsis olunur.

OTUZ YEDİNCİ MADDE — Malûliyet için en az resmî üç hekimden mürekkep bir sıhhiye heyeti tarafından rapor verilmesi ve bu raporun Sıhhat ve içtimaî muavenet vekilliğince tasdiki şarttır. İhtisasa taallûk eden hastalıklarda tam teşekküllü hastane bulunan yerlerde ilk raporun bu hastaneler sıhhiye heyetince verilerek Sıhhat ve içtimaî muavenet vekilliğince tasdiki icab eder.

Fasıl : 3

Müteferrik hükümler

OTUZ SEKİZİNCİ MADDE — Hak sahiplerile sandık idaresi arasında çıkacak

ihtilâfların hal ve faslı Devlet şûrasına aiddir Sandığa, muamelât ve yardımları hakkında yapılacak her hangi bir itiraz, tahsislerin tebliği tarihinden itibaren nihayet bir sene içerisinde yapılır. İtirazlar sandığın vereceği tazminat veya aylığın verilmesine mâni değildir.

OTUZ DOKUZUNCU MADDE — Aylıklar verildiği sırada sandık aidatını tevkif etmeyen veya tevkif edip te bir ay içerisinde sandığa teslim etmeyen ita âmirleriyle muhasib ve mutemedler tevkif ve teslim etmedikleri paraları, geçen günler için % 9 faizle beraber şahsan ödemeğe mecburdurlar.

5 nci maddenin «B» fıkrasında yazılı tahsisatın her sene işletme ve idarelerin bütçelerine konması mecburidir. Bu tahsisat da, her ay tevkif olunan paralarla birlikte, sandığa verilir. Bunları zamanında vermeyenler hakkında da yukarıki fıkraya mucibince muamele yapılır.

KIRKINCI MADDE — Bu kanunda geçen muhtaçlık 1683 sayılı askerî ve mülkî tekaüd kanununun tarifleri dairesinde tesbit ve tevsik olunur.

KIRK BİRİNCİ MADDE — Bu idarelerde şimdiye kadar % 2 aidata tâbi tutulan müstahdemlerden bu aidatın sandık hesabına tevkifine devam olunur. Bunlardan vazfelerini terkedenlere veya vazifelerinden çıkarılanlara sandıktan bir şey verilmez. Ancak bunlardan vazifeleri başında vukua gelen kaza neticesinde ölenlerin dul ve yetimlerine veya bu sebeble malûl olanlara bu kanunun 29 ncu maddesinin son fıkrası ve 36 nci maddesi hükümlerine göre aylık tahsis olunur.

60 yaşını doldurmak veya vazife icabı olmaksızın malûl kalmak sebebiyle hizmetini terkedenlere veya hizmetten çıkarılanlara her hizmet senesi için son aylığının dörtte biri nisbetinde tazminat verilir.

KIRK İKİNCİ MADDE — Mülga Sevrisefain idaresinden yeni idarelere nakledilen memurlardan 16 ağustos 1306 tarihli nizamname hükmüne göre tekaüde tâbi hizmet müddetleri on beş sene ve daha ziyade olanların yeni idarelerdeki filî hizmetleri eski hizmet müddetlerine ilâve edilerek mülga idareden son aldıkları maas esası üzerinden (Fakat bu maas miktarı 4000 dahil ve 4000 den dun olanlara ise bir derece mafevk maası üzerinden) kendileri ve yetimleri haklarında 1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüd kanununun hükümleri dairesinde muamele yapılır.

Mülga idarede % 5 aidat vermek suretile müstahdem olan mütekaidlerden yeni idarelere nakledilenlerin tekrar tekaüde irealarında her iki idaredeki hizmet müddetleri yekûnuna göre haklarında 1683 numaralı kanunun 7 nci maddesi hükmü tatbik olunur.

Bu maddede yazılı memurlarla mütekaidlerin, bu kanunla teşkil edilen tekaüd sandığı ile alâkaları olmadığı gibi gerek kendilerinden ve gerek mensub oldukları idarelerden sandık için aidat dahi aranmaz.

Yeni idarelerce bunların aylıklarından kesilmiş olan % 5 ler de bu parayı kesen daireler tarafından kendilerine iade olunur. Bunların aylıkları son hizmetinde buldukları idareler bütçesinden sandık vasıtasile verilir.

Mülga Seyrisefain idaresinden yeni idarelere nakledilen memurlardan 16 ağustos 1306 tarihli nizamname hükmüne göre tekaüde tâbi hizmet müddetleri on beş seneden az olanların eski hizmet müddetleri yeni idarelerdeki filî hizmetlerine eklenerek haklarında bu kanun hükümleri dairesinde muamele yapılır.

Bunların eski idarelerdeki hizmetleri zarfında aldıkları maaşların aslî miktarları yekûnu üzerinden hesap edilecek % 10 ları hizmetinde buldukları idareler tarafından sandığa ödenir.

KIRK ÜÇÜNCÜ MADDE — Gemi, ateşçi ve kömürcülerinin denizde geçen bir senelik hizmetleri bir buçuk sene filî hizmet sayılır.

Diğer gemi adamlarının denizde geçmi hizmetlerine, tekaüdlük hesabında nazarı dikkate alınmak üzere, her hizmet senesi için iki ay ilâve edilir. Ancak bu zamlar yekûnu üç seneyi geçemez.

Denizde geçen hizmet müddetinin ne suretle hesap edileceği nizamnamede gösterilir.

KIRK DÖRDÜNCÜ MADDE — Sandığın parası hakikî veya hükmi hiç bir şahsa veya müesseseye ikraz edilemez. Millî bankalarla kısa veya uzun vadeli tevdiat için bu hüküm cari değildir. Sermayenin azamî % 25 ine kadar miktarı idare heyeti kararı ve İktisad vekilinin müsaadesile Devlet tahvilâtına ve Devlet teminatı altında bulunan diğer millî tahvilâta yatırılabilir.

KIRK BEŞİNCİ MADDE — İdarelerin teşekkülü tarihinden bu kanunun me-riyeti tarihini takip eden aybaşına kadar bu idarelerde müstahdem olanların 42 nci maddede gösterilenlerden maadasının aylıklarından kesilen % 5 ler bu pa-raları kesen idare tarafından sandığa ödenir. Bunların muadili olan % 5 ler sahib-lerine borç kaydedilir.

Bu borçlar bu kanunun neşrinden itibaren müstahdemlerin aylıklarından sandık aidatına ilâveten veya aynı şartlar dahilinde % 5 kesilmek suretile tahsil olunur.

KIRK ALTINCI MADDE — 2248 numaralı kanun hükümlerine göre bu idare-ler tarafından verilmekte olan tekaüd, dul ve yetim aylıklarının idarece tesviyesine devam olunur. Bu tediyat sandık vasıtasile yapılır.

KIRK YEDİNCİ MADDE — Evvelce tekaüd hakkını haiz Devlet memurlukla-rında istihdam edilmiş olanlardan şimdiye kadar bu idarelerde müseccel ve daimî vazifelerde istihdam edilenler hakkında 11 - VI - 1936 tarih ve 3028 numaralı ka-nun hükümleri tatbik olunur.

KIRK SEKİZİNCİ MADDE — 16 ağustos 1306 tarihli nizamname hükmü mucibince % 2 aidat vermek suretile istihdam edilenlerden bu idarelere nakledi-lenlerin aylıklarından idarece kesilen % 2 ler sandığa devrolunur. Bunlara 41 nci madde mucibince verilecek tazminat hesabında mülga seyrisefain idaresinde % 2 vermek suretile geçen hizmet müddetleri de hesap edilir.

KIRK DOKUZUNCU MADDE — İktisad vekili her beş senede bir mecburî olarak ve lüzum görürse bu müddetten evvel sandığın malî vaziyeti ile tahsis for-müllerini mütehassıslarına tetkik ve teftis ettirerek çıkacak neticeye göre sandığın malî vaziyetinde darlık ve muvazenesizlik görürse keyfiyeti Başvekâlete bildirir. Şu takdirde bu kanunla idarelerce sandığa yapılması icab eden yardım nisbeti art-tırılmaksızın va müstahdemlerin aylıklarından yapılacak tevkifatın arttırılması ve yahud aylık ve tazminata aid nisbetlerin eksiltilmesi suretile sandığı daimî mu-vezeneli bir şekilde tutacak tedbirleri almağa İcra Vekilleri Heyeti salâhiyettardır.

MUVAKKAT MADDE 1 — 16 ağustos 1306 tarihli nizamname hükmüne göre tekaüde tâbi olup bu idarelere nakledilen memurlardan bu kanunun neşri tarihine kadar ölümden başka sebeplerle yeni vazifelerinden ayrılmış olanlara, ayrıldıkları idareler tarafından 2248 numaralı kanunun 15 nci maddesinin C fıkrası hükmüne tevfikân, istihkak tarihinden itibaren aylık bağlanır veya tazminat verilir. Bunların yeni idarelerde geçen hizmet müddetleri Seyrisefain idaresinden aldıkları son ma-aş ile geçmiş filî hizmet addolunarak hizmetlerine zammolunur. Bu aylık ve tazmi-nat memurların mensub oldukları idare bütçelerinden sandık vasıtasile verilir.

MUVAKKAT MADDE 2 — Gerek mülga Seyrisefainden yeni idarelere nakledilen % 2 aidata tâbi müstahdemlerden ve gerek doğrudan doğruya yeni idarelere alınan % 5 ve % 2 aidatlı müstahdemlerden bu kanunun neşri tarihine kadar vazifelerinden ölüm ve diğer sebeplerle ayrılanlar hakkında istihkak tarihinden itibaren bu kanun hükümleri tatbik olunur.

ELLİNCİ MADDE — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

ELLİ BİRİNCİ MADDE — Bu kanun hükümlerini İcra Vekilleri Heyeti yürütür.

22 şubat 1937

<i>Cümhuriyet Reisliğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	17 - II - 1937 ve 1/394								
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cümhur Reisliğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	22 - II - 1937 ve 4/148								
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cild ve sayfa numaraları</i>	:	<table> <tr> <td><i>Cild</i></td> <td><i>Sayfa</i></td> </tr> <tr> <td>8</td> <td>110</td> </tr> <tr> <td>12</td> <td>188,261</td> </tr> <tr> <td>16</td> <td>2,111:119,163:168,199:208</td> </tr> </table>	<i>Cild</i>	<i>Sayfa</i>	8	110	12	188,261	16	2,111:119,163:168,199:208
<i>Cild</i>	<i>Sayfa</i>									
8	110									
12	188,261									
16	2,111:119,163:168,199:208									